

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om pension i udlandet m. v.).

Valgt blev: *Albertsen, Bladt, Egon Jensen, Camma Larsen-Ledet, Th. Mikkelsen, Niels Mørk, Viola Nørlov, Holm Tved, Søren Andersen, P. E. Eriksen, Holger Hansen, Peter Larsen, Clara Munck, Asger Jensen, Gerda Møller, Else-Merete Ross og Poul Dam.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 4) findes i tidenden sp. 314, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 49).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag er der foreslået en del ændringer, endda væsentlige ændringer.

Som bekendt går lovforslaget ud på, at grundstigningsskylden skal fikseres på 1960-niveauet, altså efter 12. almindelige vurdering, og de årsvurderinger, der har fundet sted siden 1960, skulle ikke få indflydelse i den kommende tid.

Der var endda foreslået tilbagebetalingspligt til dem, der har betalt for meget i grundstigningsskyld i de pågældende år. Jeg sagde, dengang vi havde lovforslaget til første behandling, at vi var noget betænkelige ved denne tilbagebetaling. For det første var det 30 mill. kr., der skulle tilbagebetales af kommunerne, og 30 mill. kr. af staten, og det er klart, at det var

generende for kommunerne at skulle udrede dette beløb — det var det for øvrigt også for statens vedkommende. Vi har fået henvendelse fra Foreningen „Bymæssige Kommuner“ og De samvirkende Sognerådsforeninger, der gik ind for, hvis tilbagebetaling skulle finde sted, at staten alene skulle udrede beløbet. Men der var også andre betænkeligheder. Det var da klart, at det var ikke let at få fat på de mennesker, der havde betalt grundstigningsskyld i sin tid og nu skulle have pengene tilbage. Der kunne være sket ejendomshandler i mellemtiden. Nogle af dem har også i kraft af skattefradrag opnået en særlig fordel. Under udvalgsarbejdet er vi blevet enige om, at tilbagebetaling ikke skal finde sted.

Vi er dernæst blevet enige om, at grundstigningsskylden, der skal fikseres på 1960-grundlaget, kun skal gælde for ét år, nemlig for regnskabsåret 1965-66; til april 1966 skal grundstigningsskylden så totalt ophøre. De fire partier i udvalget er blevet enige herom, og jeg vil gerne sige lidt om mit partis stilling hertil, da jeg nogle gange på mit partis vegne har nævnt eksempler på grundstigningsskyldens betydning og sagt, at vi var betænkelige ved helt at afskaffe grundstigningsskylden. Den har først og fremmest haft til opgave at sikre samfundet dets andel af de værdier, samfundet skabte. Jeg synes, det er et rimeligt krav. Desuden havde den også til opgave at modvirke alt for høje grundpriser. Desværre har det ikke været muligt at udmåle, at konstatere, hvor meget den har betydet for prisdannelsen i det hele taget. Og når vi nu er enige om at ophæve grundstigningsskylden, skal det erkendes, som det i øvrigt er sagt temmelig mange gange ved debatterne tidligere, at den har en del uheldige virkninger. Først og fremmest rammer grundstigningsafgiften køberne, ikke sælgerne. De, der indkasserer fortjenesten, undgår at betale, og det var dem, der skulle betale; det er lovens formål, og det er i og for sig også bestemmelsen, men man har altså ved handler omgået denne bestemmelse, således at det i næsten alle tilfælde er køberen, der har måttet svare skyld af den afgiftspligtige grundstigning. Dertil kommer, at lovgivningen også med hensyn til nyudstykkede ejendomme kunne have uheldige virkninger også ved